

РЕШЕНИЕ

№ 5809

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Стефанов, като разгледа дело номер **5503** по описа за **2011** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 2010г. по НАХД № 7497/2010г., Софийски районен съд (СРС), НК, 14-ти състав е потвърдил наказателно постановление № 154380/2010г., издадено от Д. Д. Д., на длъжност началник отдел Пътна полиция (ПП) при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на С. Л. Н. от [населено място] е наложено наказание по чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, предл. 5 от Закона за движение по пътищата – глоба в размер на 100 /сто/ лева, за нарушение на чл. 48 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от С. Л. Н., чрез процесуалния му представител адв. И. М.. В жалбата са изложени доводи, че решението на СРС е неправилно, тъй като противоречи на материалния закон и събраните писмени и гласни доказателства. Твърди се, че не е обсъдена фактическата обстановка, отразена от административно-наказващия орган, а същата не е описана подробно и ясно в наказателното постановление. Според жалбоподателя, неправилно съдът е кредитирал дадените от актосъставителя показания. Изразено е искане решението на Софийския районен съд да бъде отменено и да бъде постановено решение, с което се отменя наказателно постановление № 154380/2010 г., издадено от началник отдел Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не ангажира становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в рамките за законоустановения срок за обжалване, указан в разпоредбата на чл. 211 от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН и от лице, което притежава процесуална легитимация, по смисъла на чл. 210, ал.1 от АПК. Разгледана по същество е неоснователна.

В оспореното решение съдът е приел, че административнонаказателното производство е започнало със съставянето на акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 154380/28.12.2009 г., за това, че С. Л. Н. на 28.19.2009 г., около 00.10 часа в [населено място], управлявайки лек автомобил, с рег. [рег.номер на МПС] , по бул. П. К. от бул. Б. и на кръстовището с ул. Ст. С. при равнозначни пътища, не пропуснал движещ се с предимство дясностоящ автомобил с рег. [рег.номер на МПС] и реализира пътнотранспортно произшествие със същия лек автомобил.

Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение е издадено наказателно постановление № 154380/2010 г., от Д. Д. Д., на длъжност началник отдел Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на С. Л. Н. от [населено място] е наложено наказание по чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, предл. 5 от Закона за движение по пътищата – глоба в размер на 100 /сто/ лева, за нарушение на чл. 48 от ЗДвП.

Така описаната фактическа обстановка е приета за потвърдена и от приобщените към делото писмени и гласни доказателства: декларации, скица на организацията на движението в процесния участък, протокол за ПТП, показания на св. А. Д..

Първоинстанционният съд е потвърдил наказателното постановление като е приел, че същото, както и актът за установяване на административно нарушение са съставени при спазване на процесуалните изисквания на ЗАНН, съдържат изискуемите от закона реквизити, правната квалификация е прецизна и в съответствие с текстовото описание на нарушението.

Административен съд – София град, в решаващия състав намира, че при постановяване на оспореното решение съдът е действал съобразно предписанията на процесуалния и материалния закон, поради което не са налице касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1 от НПК, налагащи неговата отмяна.

Неоснователни са изложените възражения, че фактическата обстановка отразена в наказателното постановление не е обсъдена от СРС. Касаторът не посочва кои обстоятелства точно не са обсъдени и са от такова естество, че да доведат до необоснованост на обжалваното решение. Видно от самото решение, първоинстанционният съд е преценил всички обстоятелства от значение за делото и е приел за установени доказаните в хода на производството твърдения. Жалбоподателят твърди, че в началото на бул. П. К. има знак за път с предимство, каквито има и на останалите кръстовища. От събраните пред СРС доказателства се установява, че процесното кръстовище не е регулирано от пътни знаци, което означава, че следва да се приложи правилото, регламентирано в чл. 48 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), съгласно което на кръстовище на равнозначни пътища водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му страна. Последното не е изпълнено в разглеждания

случай. Всяко кръстовище, независимо от това дали е Т, У, Х-образно се смята за кръстовище на равнозначни пътища, ако няма поставени регулиращи табели.

В жалбата пред настоящата инстанция не се сочат доказателства, в подкрепа на тезата, че касаторът се е движил по път с предимство. Неоснователни са твърденията, че актосъставителят не е описал подробно пътната обстановка. Видно от АУАН № 154380/28.12.2009 г. фактическата обстановка е ясно и безпротиворечиво описана.

Твърденията, че СРС неправилно е кредитирал показанията на свидетеля, който в случая се явява и актосъставител, са неоснователни, поради това, че не е установено разминаване между показанията и останалите събрани по делото доказателства.

По силата на разпоредбата на чл. 179, ал.1, т. 5, предл. 5, вр. ал.2 от ЗДвП с глоба от сто до двеста лева се наказва лице, което поради неспазване на правилата за предимство предизвика пътнотранспортно произшествие. В случая е безспорно установено, че С. Л. Н. не е спазил правилата за предимство, указани в разпоредбата на чл. 48 от ЗДвП, тъй като на кръстовище на равнозначни пътища не е пропуснал движещия се от дясната страна автомобил и по този начин е реализирал пътнотранспортно произшествие.

В оспореното решение Софийският районен съд е обсъдил събрания по делото доказателствен материал и обосновано е достигнал до извод, че е доказано извършването на административно нарушение, както и че е наложено следващото се за съответното нарушение административно наказание. Този извод се споделя от настоящата инстанция, поради което оспореното решение следва да бъде оставено в сила, подадената срещу същото жалба да бъде приета за неоснователна.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, Административен съд – София град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение на Софийски районен съд, 14 – ти състав, постановено на 03.04.2010 г. по НАХД № 7497/2010 г., по описа на съда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.